

۲۰۱۵/۱۲/۱۲

ډاکټر رحمت ربی خیرکیار

د زړونو او دماغونو ماینونه

ما خیرکیار ته یو بی نومه چا له جرمني نه یو کتاب رالیږلی دی او هیله یې رانه کړې ده چې یو څه پرې ولیکم. خو په کتاب او په اینټرنیټ کې چا د دغه منلي ژورنالیست او تاریخپوه د ژوندلیک په اړه څه نه دي لیکلي. اټکل کوم چې افغان ملتې تمایل به یې لاره، یا به یې په افغان ملت گوند کې دوستان لرل؟ زه له دغه کتاب («د زړونو او فکرونو ماینونه») نه دوه برخې غوره کوم او هره برخه د عبدالجلیل وجدې په خپله وینا کې پریږدم. کتاب د ۱۹۹۹ د اپریل په ۴ (۱۵ وری ۱۳۷۸) بشپړ شوی و او په کال ۲۰۰۰ کې خپور شوی و، او ۲۴۰+ مخونه لري. خپرندوی یې په جرمني کې «د پښتني فرهنگ د ودې او پراختیا ټولنه» ده، او کتاب د دغې ټولني د مشر محمد اصف وردگ په «ځاني مالي پانگه خپور شوی» دی. چاپځی یې «ملت پریس لاهور» دی. که څوک د ښوواند وجدې د ژوند لیک په اړه معلومات لري. هیله ده چې زما سره یې شریک کړي. او س به راشم د وجدې خپلې وینا ته

(۱) باچا خان فخر افغان د جمال مینې تکیه خانې ته تللی و

زما له نه هیرېدونکو خاطرو څخه یوه داده، چې زه د دیموکراسۍ په لسیزه [۱۹۷۳-۱۹۶۳] کې د عاشورې د مراسمو په یوه ورځ [په کابل کې] د جمال مینې تکیه خانې ته ورغلم، زما یو ملگری هزاره قربانزاده چې هغه وخت یې له ماسره په یو دفتر کې کار کاوه زما له ورتگ څخه ډیر خوشحاله شو. همدا رنگه د ولسي جرگې یو وکیل اسمعیل مبلغ چې د چا خبره ماورسره (سلام علیک) درلود زما د دغه ورتگ ډیره قدرداني وکړه. زه چې له تکیه خانې څخه وتلم داسې فکر راته پیداشو چې که چیرې د پښتنو ملي مشران د عاشورې په ورځ د جمال مینې تکیه خانې ته ورشي نو د دغه کار نتیجه به د ملي وحدت د لایتینگښت له پاره ډیره ښه وي. بس نور کارونه مې پرېښودل له هماغه ځای نه نیغ د افغان ملت د گوند دفتر ته ورغلم او له دوی نه مې وغوښتل چې د هغه گوند له مشر دیپلوم اینجنیر غلام محمد فرهاد او د پښتنو د نامتو مشر خان عبدالغفار خان څخه هیله وکړي، چې د جمال مینې په تکیه خانه کې د عاشورې د ورځې په مراسمو کې برخه واخلي. دواړه مشرانو داخبره په خوشحالی ومنله.

د عاشورې په ورځ کله چې دغه مشران ورسره نور مهم ملي او سیاسي شخصیتونه، د جمال مینې د تکیه خانې نږدې سرک کې له خپلو موټرانو څخه راکښته شول او د تکیه خانې په لوري یې حرکت شروع کړ، یو شمیر هزاره ځوانانو خان عبدالغفار خان له زمکې څخه پورته کړ او د خپلو پیاوړو متو څخه یې ورته تخت جوړکړ. په همدغه روان تخت

کې يې تکيه خانې ته ور ورساوه او هلته يې په خپل ممبر باندې کښيناوه. ښاغلي مبلغ د هرکلي په وينا کې خان عبدالغفار خان ته وويل: ,,ما می شنديم که بیشتر مردم بشما لقب فخر افغان داده ولی، ميگويم که شما فخر آسيا نيز می باشيد،،. په مقابل کې يې خان عبدالغفار خان په خپل مخصوص سبک سره د قامولې، ورورولې، مينې او محبت په باره کې خبرې وکړې

مور[ليکوال عبدالجیل وجدی] وینو او خبریرو په کومو هیوادونو کې چې سني او شيعه مسلمانان یو د بل تر څنگ ژوند کوي د هغو ملکونو د امنیت مسئولین ډیره زیاته ویره لري ځکه په دغه ورځ احساسات ډیر په ځوښ راغلي وي. مگر په هغه ورځ د جمال مینې په تکيه خانه کې د ژبې، نژاد او مذهب په نامه درول شوي ديوالونه ونړیدل. په هغه ورځ یو پښتو عالم استاد [قیام الدین] خادم مرحوم په خپله وينا کې وويل چې مور باید د نن په څیر یو د بل عبادتخانو ته ورشو. په ځواب کې يې محمد اسمعیل مبلغ د استاد نظر تائید کړ، خو یوه توضیح يې ضروري بلله، ويې ويل دلته چې تاسې راغلي یاست دا زموږ تکيه خانه ده، عبادت خانه نه ده. کله نو زموږ اوستاسې عبادت خانه شریکه ده او هغه مسجد دی. دا خو د دیموکراسۍ د لسيزې خبرې وې وگورو چې د ثور د کودتا [۱۳۵۷ لمریز=اپریل ۱۹۷۸] نه وروسته حالاتو او روابطو د څه ډول تراژیدۍ بڼه غوره کړه. مخونه: ۸۰ تر ۸۱

خدایه څه شول هغه ښکلي ښکلي خلک په ظاهر په باطن سپین سپیڅلي خلک

ډاکتر رحمت ربی څیرکیار
zirakyar1234@yahoo.com
۱۲ دسمبر ۲۰۱۵=۲۰ لینده/قوس ۱۳۹۴